

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De canonico ob erubescenciam cuiusdam furci conuerso, cap. 29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

per tuam linguam medicinalem Deus liberavit me à maximo errore. APOLLONIVS: Nunquid bene postea vixit Princeps iste? CÆSARIVS: Minimè, promisit verbis, quod non implevit factis: qualis eius finis fuerit, cum quanta sarcina peccatorum obierit, pœna tormentorum illius in sequentibus te docebit. Reuertamur igitur ad præcedentia, quia longam hanc euagationem fecit interrogatio tua.

CAPVT XXVIII.

SICVT multos trahit ad ordinem medicina infirmitatis, ita plurimos intrare compellit caminus paupertatis. Sæpe vidimus, & quotidie videmus, personas aliquando in seculo diuites & honestas, vt sunt milites & ciues, cogente inopia venire ad ordinem, magis ex necessitate volentes diuiti Deo seruire, quam inter cognatos & notos egestatis confusionem sustinere. Cũ quidã vir honestus exponeret mihi conuersionis suæ ordinem, adiecit: Certè si in rebus meis habuissem prosperitatẽ, nõquam venissem ad ordinẽ. Noui quosdam, qui patribus siue fratribus conuertentibus, cõuerti renuerunt, & cũ consumpsissent omnia sibi dimissa, tunc primũ venerunt, necessitatem pallio deuotionis palliãtes, vel potiùs de ipsa necessitate virtutem facientes. APOLLONIVS: Non est necesse de talibus exẽpla quærere, cũ videamus tali occasione plures maximè conuersos ad ordinem venire: sed beati sunt illi, qui diuitias habuerunt, & pro Christo illas contempserunt. CÆSARIVS: Non ideo beati, quia diuitiarum possessores, sed ideo beati, quia diuitiarum contẽptores. Plus placuerunt Deo duo minuta viduę, quam multæ diuitum eleemosynæ. Scias etiam quosdam conuerti propter erubescẽtiam alicuius culpe, siue notam qualiscunque infamiæ.

CAPVT XXIX.

IVVENTIS quidam in domo nostra nouitius fuit, quẽ occasio huiusmodi ad ordinem traxit: Fuerat siquidẽ canonicus cuiusdã ecclesiæ in Colonia, qui cum fecisset Domino, clerico honesto, cuius tunc tẽporis commẽsalis erat, furtum, licet paruũ, & à seruis illius

Paupertate impulso.

Marc. 12

Nota infamia.

illius deprehensus fuisset, in tantum erubuit, ut de seculo fugiens, monasterium nostrum peteret, atque nouitius fieret. Maluit Deo seruire, quam tantam confusionem inter suos confratres sustinere. Ego eodem tempore in eadem ecclesia positus, causam conuersionis eius, ut iam dictum est, intellexi, & quia stabilis non esset talis conuersio, satis timui.

CAPVT XXX.

ALIVS quidam adolescens sanctimonialē quandam imprægnauerat, & confusione urgente, simulque timore, eo quòd femina nobilis foret, conuersus est in ordine nostro: & quam diabolus ei præparauerat in ruinam, per occasionem facta est illi in salutem. Iuvene supra dicto, iusto Dei iudicio, ordinem deserente, iste adhuc perseuerat, Dei se misericordia conseruante. APOLLON. Ut video, non est uolentis, neque currentis, sed miserentis est Dei. CÆSARIUS: Ita est. Quòd quidam etiam conuertantur ob periculum vitæ temporalis, hoc exemplo doceberis.

Rom. 9.

CAPVT XXXI.

Periculū
vitæ.

EO tempore, quo Rex Otto profectus est Romā coronari in Imperatorem, imperium supra Mosellam fratri suo Henrico Palatino regendum commisit: hic nobilem quēdam virum prædonem per iudicium capitali sentētia damnauit: aduenit Daniël Abbas Sconauix, suisque precibus apud Palatinum obtinuit, ut ei liceret viuere, & Deo pro peccatis suis in ordine Cisterciensi satisfacere. Sic homo pro suis sceleribus morti addictus, per gratiam conuersionis euasit sententiam damnationis. Frequēter huic similia audiui, scilicet ut homines flagitiosi pro suis criminibus variis suppliciis deputati, beneficio ordinis sint libertati. APOLLONIVS: Licet hæc videantur minima, non tamen sunt parui pendenda, eo quòd sint ædificatoria. CÆSARIUS: Quibus hæc videbuntur minima, audiant de his, quos timor pœnæ gehennalis conuertit, magna atque terribilia.

CAPVT